

Holdkamp – 1.runde

Møns skakhold var kommet på en hård opgave i sæsonens første runde på udebane mod Skovbos andehold. For at sikre oprykning til A-rækken har Skovbo nemlig valgt en taktisk holdopstilling, og mindst to af deres spillere hører retteligt hjemme på førsteholdet. Det afspejlede sig i vores forventede score, som var på sølle 1.23 ud af 4.

På førstebrættet kom Troels lidt skidt fra åbningen mod 1917-manden Sune Skydsgaard, men fik så kompliceret sagerne. Skovbospilleren valgte højst overraskende dernæst en afvikling, som tabte en officer og dermed partiet. Se partiet nedenfor.

På andenbrættet blev John blæst af brættet af den unge fremadstormende Casper Christensen, hvis reelle spillestyrke sikkert er godt over de 1900 allerede.

Søren Have spillede mod en bekendt fra juniorturneringerne, Lasse Dinesen, og ofrede en bonde for centralt pres. I en spændende stilling overså Søren pludselig, at en afbytning kostede en officer; et ærgeligt nederlag, men vi fik trods alt en tilsvarende gave på førstebrættet.

På fjerdebrættet udspillede Per Lundquist med solidt spil sin modstander og kom foran med en kvalitet. Den unge skovbospiller fik dog kompliceret stillingen, og Per måtte i sidste ende nøjes med at tage evigskak.

Samlet set blev resultatet altså 2½-1½ til Skovbo, hvormed Møn faktisk overgik sin forventede score. Hvis vi havde hentet den sidste sejr også på fjerdebrættet, havde det været et virkelig godt resultat, men alt i alt er det vel godkendt. Skovbos hold kan næppe undgå at vinde rækken, men vi kan realistisk set godt gå efter andenpladsen.

Her partiet på førstebrættet:

Hvid: Troels Christensen

Sort: Sune Skydsgaard

1.e4 d5 2.exd5 Sf3 3.Sc3 Jeg kender ikke noget til teorien; siden fandt jeg ud af, at jeg tidligere havde spillet 3.Sf3 her, og det er nok bedre. **3..Sxd5 4.Lc4 e6 5.Df3?!** Alternativet 5.Sf3/e2 er igen nok bedre. Jeg syntes dog ikke der var megen åbningsfordel tilbage, og håbede nu på 5..c6, hvorefter Lc8 er et ynkeligt syn. **5..Sb4!** ”Et børnetræk” havde jeg tænkt om dette, men jeg kom hurtigt på andre tanker. **6.Lb3 Ld7! 7.Sge2** Selvfølgelig ikke 7.Dxb7?? Lc6. Jeg besluttede mig allerede her til at ofre g2-bonden for at få noget spil. **7..Lc6 8.De3?!** 8.Dh3 Df6 fulgt af ..Ld6 ser ikke godt ud, og jeg var lidt bekymret for 8.Dg3, da det måske taber et tempo til et senere ..Ld6. 8.Dg3 Df6 (for at følge op med ..Ld6) 9.Dxc7 duer dog næppe for Sort, men 8..h5!? kan være en mulighed. Under alle omstændigheder var 8.Dg3 nok bedre end det valgte. **8..Lxg2 9.Tg1 Lc6(?)** Det simple ..Ld5 demonstrerer med al tydelighed, at Hvid ikke har nok for bonden. Min modstander ville heldigvis gerne beholde løberparret. **10.Sd4(!)** Måske har Sort stadig fat i den lange ende, men stillingen er pludselig yderst kompliceret. Jeg kiggede f.eks. på 10..Df6 11.a3 S4a6 12.Lxe6?! som ikke er helt ufarligt – om jeg rent faktisk havde spillet det, hvis jeg havde fået chancen, er nu ikke sikkert. 12..Le7 13.Sxg7+ giver et pænt

angreb for officeren, men Sort overlever vist. 10..Ld5 er nu den sikre vej, men det er et psykologisk svært træk at spille efter 9..Lc6. **10..Lc5?** En grov fejl af en mesterspiller. **11.Sxc6** Jeg begyndte først at analysere hans eventuelle bagtanker, men blev hurtigt enig med mig selv om, at alternativet 11.Sce2 ikke var tillokkende, og at jeg derfor lige så godt kunne slå på c6 med det samme. **11..Lxe3?** Taber simpelt. Jeg gik ud fra, at han ville spille 11..Dd6, hvor jeg gerne ville svare 12.Se4, men 12..Dxh2 vinder vist for Sort. Derimod 12.Dg5 Dxc6 (...S8xc6 13.Se4!) 13.Dxg7 og Hvid må være i fordel. Sune talte forkert og troede vi bare byttede dronninger af. **12.Sxd8 Lxf2+ 13.Kxf2 Kxd8** Det var vist efter Hvids 12. træk, at Sune opdagede at der stod flere sorte officerer uden for brættet end hvide. 12..Lb6 for at fange Hvids springer virker ikke, da Hvid slår på b7 og derefter enten spiller a-bonden frem eller sætter den anden springer på e4 for at slippe ud via c5. **14.Txg7** Uden dette kunne Sort have kæmpet med sin bondefalanks, nu er de bare svage. **14..Ke7 15.Se4! S8c6 16.a3** Nu er c6-feltet ikke til rådighed. **16..Sa6(?)** Her er den helt ude af spil. **17.c3 Se5 18.d4 Sg6** Et sidste forsøg på fusk, tårnet er fanget. **19.Lg5+** Og Sort opgav. Han fanger ikke tårnet, men mister i stedet flere bønder. En lækker variant er 19..Kf8 20.Lh6 Ke7 21.Sg5 Taf8 22.Lxe6 Kf6 23.Tf1! fxe6 24.Kf3+Sf4 25.Txf4 mat!

Holdskak Runde 6: En længe ventet sejr!

Møn Skakklub mødte i 6. runde af holdturneringen Næstved IV, hvilket blev til en oprejsning efter en halvskidt sæson.

På førstebrættet spillede Næstvedmanden med de hvide brikker friskt til mod Troels Christensen og fik en chancerig stilling. Men i midtspilskomplikationerne trådte han galt og Troels kunne kombinere sig til en gevinststilling, hvorefter det gik stærkt, og med en lille finesse blev Hvid ovenikøbet sat mat. 1-0 til Møn.

På andenbrættet gjorde grand old man John Hansen en slem overseelse, der kostede en kvalitet. Men herefter lukkede han med solidt spil stillingen af og sikrede et halvt point ved remis.

På tredjebrættet var Lars J. Larsen indkaldt som reserve, og han fik hurtigt fordel som Sort. Et interessant officersoffer fra Lars' side førte til et slutspil med store gevinstchancer, men det lykkedes for Hvid at holde partiet til remis. Dog et meget spændende parti, som muligvis kunne være vundet.

På fjerdebrættet fik juniorspiller Søren Have sin modstander i store problemer allerede i åbningen. En vel timet åbning af stillingen førte så til officersgevinst, hvorefter Søren kørte partiet hjem i sikker stil. En overbevisende sejr.

Samlet blev det til 3-1, hvad der nok var i overensstemmelse med spil og chancer. Det lignede med en solid sejr oven på en ellers noget trist sæson for holdet.

Holdturnering runde 7: Afgørelsens time

Sidste runde af holdturneringen foregik i Næstved, hvor alle rækkens hold var samlet for at spille sidste og afgørende runde. Skovbo var næsten sikre på oprykning, men halvdelen af rækken, heriblandt Møn, var i nedrykningsfare.

Møn kunne dog selv afgøre sagen ved at score mindst to point af fire i sidste runde-opgøret mod en anden nedrykningskandidat, Sorø II. Og holdet kom godt fra start, da Sorøs førstebræt gik uforvarende ind i en åbningsfælde og nærmest stod til tab efter blot 7 træk. Troels Christensen gjorde arbejdet sikkert færdigt.

Næste afsluttede parti var på tredjebrættet, hvor Møns reserve Bøje Hansen i en spændende stilling spillede galt og havnede i et tabt slutspil, hvor modstanderen ikke gav ham nogen chancer. Stadig stod Møn bedst i de to sidste igangværende partier, så situationen så fornuftig ud.

På fjerdebrættet havde Søren Have en bonde mere med gode gevinstchancer i slutspillet, og da modstanderen ikke forsvarede sig optimalt kunne Søren afvikle til nem gevinst i et kongeslutspil. 2-1 og Møn kunne ikke rykke ned!

Herefter tilbød John Hansen på andenbrættet remis efter aftale med holdlederen, da stillingen var ret låst, og resultatet ikke ville få nogen betydning for Møn alligevel. Sorøspilleren, som stod ret presset, modtog ikke overraskende.

Samlet blev det en smal $2\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$ sejr, der dog var sikrere end cifrene antyder. Møn havnede således på femtepladsen i rækken efter en meget reserveplaget sæson.